

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 4C/369/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813204283
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8813204283.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. ERASMUS LEGAL, s.r.o., Justičná 9, 811 07 Bratislava, IČO: 36 789 615 p r o t i žalovanému: B. F., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX R. Q. XXX, o zaplatenie 1.326,13 eur s prísł. t a k t o

rozhodol:

Súd konanie ohľadne sumy 24,06 eur zastavuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.186,03 eur spolu s úrokom z omeškania v sume 256,23 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.186,03 eur od 17. 04. 2013 do dňa zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku zamieta.

Súd zaväzuje žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 63,25 eur k rukám žalobcu a trovy právneho zastúpenia vo výške 132,17 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na tunajší súd dňa 23.4.2013 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.326,13 eur, kapitalizovaného denného úroku z omeškania v sume 280,29 eur a úroku z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.317,82 eur od 17.4.2013 až do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca uzavrel so žalovaným dňa 15.12.2008 Úverovú zmluvu č. 3812123894 (ďalej len „Úverová zmluva“). Neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy sú Úverové podmienky žalobcu (ďalej len „ÚP“), s ktorými bol žalovaný oboznámený a podpisom Úverovej zmluvy prejavil súhlas byť nimi viazaný. Predmetom Úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 1327,76 eur zo strany žalobcu žalovanému. Žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 84 pravidelných mesačných splátkach vo výške 29,48 eur. Žalovaný bol povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach splatných v zmysle Úverovej zmluvy. Žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak, ako je uvedené v priloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb a spôsob ich započítania. V zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru bol žalovaný žalobcom vyzvaný listom to dňa 14.2.2011 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1444,05 eur v lehote 15 dní od odoslania výzvy. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, denná úroková sadzba 0,024 % bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 15.2.2011 + 8 percentuálnych bodov, /365 dní (skrátaná na tri desatinné miesta). Vzhľadom na vyššie uvedené, tak ako vyplýva aj zo splátkového kalendára, žalobca

eviduje voči žalovanému dlh, ktorý predstavuje istina (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia) + zosplatnená istina (výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaná v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) vo výške 1131,71 eur, úrok z vyššie uvedenej istiny do času zosplatnenia vo výške 55,61 eur, úrok z vyššie uvedenej zosplatnenej istiny (tzv. ušlý úrok, ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru, uplatňovaný v zmysle Hlavy ÚP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) 130,50 eur, dlžné poistné vo výške 0,00 eur, poplatok za vedenie účtu v zmysle Úverovej zmluvy (poplatok za vedenie účtu, poplatok za možnosť zmeny splátky) vo výške 0,00 eur, poplatok za upomienku vo výške 0,00 eur, zmluvná pokuta podľa Hlavy ÚP s názvom Záverečné ustanovenia vo výške 8,31 eur, zákonný úrok z omeškania do zosplatnenia počítaný príslušnou zákonnou sadzbou v závislosti od výšky dlžnej sumy a počiatku omeškania (dátumy zúčtovania sú uvedené v priloženom splátkovom kalendári) vo výške 0,00 eur, úrok z omeškania od zosplatnenia do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu, vo výške 280,29 eur (tento úrok z omeškania bol vyčíslený s ohľadom na prípadné platby žalovaného po zosplatnení do dňa podania návrhu na vydanie platobného rozkazu). Žalobca je oprávnený v zmysle ÚP zmluvnú pokutu, úrok z omeškania či poplatky za upomienky čiastočne alebo úplne odpustiť.

Žalovaný sa k žalobe žalobcu nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami, písomným vyjadrením žalobcu zo dňa 14.11.2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

V písomnom podaní žalobcu zo dňa 14.11.2013 tento uviedol, že z platobnej disciplíny žalovaného, ktorá je zaznamenaná aj z predloženého splátkového kalendára je zrejmé, že žalovaný bol v priebehu splácania úveru pasívny, z 84 dohodnutých splátok (v zmysle bodu 36. Úverovej zmluvy) neuhradil splátky č. 19 a nasledujúce, preto žalobca v danom prípade legitímne využil svoje zmluvné právo a v zmysle ust. § 3 Hlavy 6 Úverových zmluvných podmienok a požiadal o zaplatenie celej zostávajúcej časti úveru, a to výzvou zo dňa 14.2.2011 (k uvedenému dňu zároveň nastalo zosplatnenie úveru). Žalobca od Úverovej zmluvy neodstupoval. Žalovaný uhradil doposiaľ celkovú sumu vo výške 684,68 eur. Vyššie uvedené platby žalovaného vyplývajú aj z predloženého splátkového kalendára, ktorý je akýmsi prehľadom pohybov na účte resp. úverovej karte žalovaného. Čo sa týka započítavania platieb žalovaného, nakoľko ide v tomto prípade o plnenie v splátkach, má žalobca za to, že spôsob započítania je v súlade s právnymi predpismi, ktoré určujú spôsob započítania iba pri čiastkovom plnení. Zároveň, čo sa týka právnej úpravy pojednávajúcej o spôsobe započítania čiastkového plnenia, ide o ustanovenia dispozitívneho charakteru, od ktorých sa môžu zmluvné strany odchýliť. Práve spôsob započítania je dohodnutý v Úverových podmienkach v časti Hlavy 5. s názvom Podmienky splácania úveru v § 8. Nárokovaná suma uplatnená v žalobe pozostáva z istiny t.j. dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia vo výške 22,06 eur (vypočítaná ako súčet čiastkových súm z jednotlivých splátok úveru pripadajúcich na istinu, ktoré boli vyrubené, avšak neboli uhradené; t.j. celková suma vyrubená na istinu do času zosplatnenia mínus uhradená časť istiny, t.j. v zmysle splátkového kalendára 218,11 eur mínus 196,05 eur), Zosplatnenej istiny - t.j. dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru, ktorú by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 1.109,65 eur (t.j. zvyšná časť istiny úveru, vypočítaná ako rozdiel tejto istiny a súčtu jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie tejto istiny, ktoré boli vyrubené a mali byť uhradené, teda: 1109,65 eur mínus 0 eur sa rovná 1109,65 eur), súčet istiny a zosplatnenej istiny je totožný s výškou poskytnutého úveru, t.j. 218,11 eur plus 1109,65 eur je 1327,76 eur. Úroku z vyššie uvedenej dlžnej sumy úveru do času zosplatnenia vo výške 55,61 eur. vypočítaného ako rozdiel úroku z úveru vyrubeneho do zosplatnenia úveru vo výške 518,89 eur a úroku z úveru zaplateného zo strany žalovaného do času zosplatnenia vo výške 463,28 eur. Úroku z úveru, ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru vo výške 130,50 eur (tzv. ušlý úrok), uplatňovaného v zmysle § 6 Hlavy 6 ÚP pod názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru. Celkovú výšku úroku z úveru je možné vypočítať ako rozdiel súčtu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu, poplatku za možnosť zmeny splátky a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru; t.j. výška mesačnej splátky 29,48 eur krát 84 splátok t.j. 2476,32 eur mínus výška poskytnutého úveru 1327,76 eur sa rovná 1148,56 eur - súčet vyrubeneho úroku z úveru do zosplatnenia vyplývajúceho z bodu 3. vo výške 518,89 eur a ušlého úroku z úveru vyplývajúceho z bodu 4. vo výške 130,50 eur sa rovná úrok spolu o výške 649,39

eur. Z uvedeného vyplýva, žalobca by si mohol voči žalovanému uplatňovať úrok vyšší, ako si uplatňuje. Zmluvnej pokuty 8,31 eur, ktorá bola žalovanému vyrubená v zmysle ust. § 3 Hlavy 14 ÚP, t.j. 8 % z čiastky, s ktorej úhradou sa žalovaný dostal do omeškania o viac ako 7 dní, žalobca vyrubil žalovanému uvedenú zmluvnú pokutu v dôsledku omeškania žalovaného s úhradou splátky č. 20, 21, 22 vo výške po 29,48 eur; t.j. $3 \times (8\% \text{ z } 29,48 \text{ eur}) = 3 \times 2,358 \text{ eur} = 7,07 \text{ eur}$; plus z neuhradenej časti splátky č. 23 vo výške 18,71 eur, t.j. $8\% \text{ z } 18,71 = 1,497 \text{ eur}$; $7,07 + 1,497 = 8,56 \text{ eur}$; časť zmluvnej pokuty vo výške 0,24 eur bola uhradená úhradou zo dňa 23.11.2011. Kapitalizovaného denného úroku z omeškania od 15. dňa nasledujúceho po zosplatnení do podania (resp. spísania) žaloby po zohľadnení úhrad žalovaného, vyčíslený na sumu 280,29 eur. Úrok z omeškania vo výške 0,024 % denne zo sumy 1.317,82 eur od 17.4.2013 do zaplatenia; žalobca si v tomto konaní uplatňuje úrok z omeškania v zákonnej výške od 15. dňa nasledujúceho po zosplatnení (t.j. od 2.3.2011) do zaplatenia s tým, že žalobca časť uplatneného úroku z omeškania vyčísliť ku dňu spísania žaloby, t.j. ku dňu 16.4.2013. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že omeškanie dlžníka, ktoré začalo dňa 2.3.2011, trvá aj po podaní žaloby, žalobca si uplatňuje zákonný úrok z omeškania následne aj odo dňa 17.4 do zaplatenia, a to pri výške úrokovej sadzby platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. ku dňu 2.3.2011. Žalobca navrhol, aby súd vydal rozsudok v nasledovnom znení žalovaný je povinný do 3 dni od právoplatnosti tohto rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 1326,13 eur, kapitalizovaný denný úrok z omeškania od 2.3.2011 do 16.4.2013 vo výške 256,23 eur, úrok z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 1.317,82 eur od 17.4.2013 do zaplatenia, súdny poplatok 79,50 eur a trovy právneho zastúpenia predstavujúce 166,12 eur.

Medzi žalobcom a žalovaným ako klientom došlo dňa 15.12.2008 k uzavretiu úverovej zmluvy č. 3812123894, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1327,76 eur (40.000,-Sk), ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v splátkach po 29,48 eur (888,-Sk) a to v 84 mesačných splátkach pri celkových nákladoch spotrebiteľa 1161,52 eur (34.992,-Sk).

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. uvedené na rube tejto listiny a na samostatnom liste. Dolu podpísaný klient svojím podpisom potvrdzuje že je oboznámený s Úverovými podmienkami, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1, § 2 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“), ktorej znenie je uvedené na prednej strane tejto listiny. Úverové podmienky vymedzujú a zakotvujú práva a povinnosti medzi spoločnosťou a klientom, ktorému spoločnosť poskytuje úver na základe úverovej zmluvy.

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver, pričom po poskytnutí úveru sa stáva spoločnosť veriteľom z úverovej zmluvy a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 3 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, úroky, poplatok za vedenie úverového účtu a príp. úhrada za poistenie, ktoré je klient povinný platiť (ďalej iba splátka), ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Výška úroku sa zistí ako rozdiel súčinu výšky mesačnej splátky zníženej o výšku poplatku za vedenie úverového účtu a v prípade poistenia o výšku úhrady za poistenie a počtu splátok a výšky poskytnutého úveru.

V zmysle hlavy 5 § 8 Úverových podmienok sa zmluvné strany dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy.

Podľa hlavy 6 § 6 Úverových podmienok v prípade ak je dôsledkom porušenia povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach.

Z hlavy 14 § 3, 4 Úverových podmienok vyplýva, že v prípade omeškania úhrady splátky, alebo ich častí alebo zmluvných pokút alebo platieb podľa hlavy 7 § 6 týchto úverových podmienok je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky za každý deň omeškania, najmenej však 300 Sk. V prípade omeškania s úhradou splátky úveru, alebo ich častí dlhšieho ako 7 dní je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 8% z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní. V prípade omeškania klienta s úhradou splátky úveru, či ich častí dlhšieho ako 6 mesiacov je klient ďalej povinný zaplatiť spoločnosti zmluvnú pokutu vo výške 5% z úveru, s ktorého vrátením spoločnosti je v omeškaní.

V zmysle hlavy 14 § 12 Úverových podmienok ÚZ, ÚP, Metodická príručka, Metodická príručka KK a zabezpečovacie vzťahy, ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, v znení neskorších predpisov, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, v platnom znení.

Z predloženého splátkového kalendára ako aj špecifikácie pohľadávky žalobcu v písomnom podaní súd zistil, že žalovaný uhradil celkom 684,68 eur, pričom dňa 14.2.2011 došlo k zosplatneniu úveru.

Listom zo dňa 14.2.2011 označeným ako splatenie celého úveru s výzvou k úhrade žalobca žalovanému oznámil, že z dôvodu omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z predmetnej úverovej zmluvy, spoločnosť ho vyzýva k splateniu celého čerpaného úveru s tým, že dlžná čiastka činí 1.444,05 eur a vyzval ho na splatenie do 15 dní odo dňa spisania výzvy.

V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred

podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V zmysle § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak je v spotrebiteľskej zmluve predmetom záväzku poskytnutie peňažných prostriedkov za neprimeranú odplatu, súd môže odplatu znížiť; prihliadne pritom najmä na odplaty poskytované bankami pri spotrebných úveroch. Ak súd rozhodne o znížení odplaty za poskytnuté peňažné prostriedky a spotrebiteľ splnil svoj záväzok vo väčšom rozsahu, ako bol podľa rozhodnutia súdu povinný, dodávateľ je povinný bez zbytočného odkladu vrátiť spotrebiteľovi plnenie, ktoré presahuje výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a primeranej odplaty.

V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 2 písm. a) zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

V zmysle § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7,

q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Ako vyplýva z § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V zmysle § 4 ods. 4 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od

dlužníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Ako vyplýva z ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškание; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovanej ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Ďalej súd zistil, že podľa Úverových podmienok sa predmetný právny vzťah mal riadiť príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka ako aj Občianskeho zákonníka, ide však o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj Úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ak je to pre spotrebiteľa výhodnejšie.

Podľa ust. § 96 ods. 1 a ods 3 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti, alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Aj je návrh vzatý späť v časti, súd konanie v tejto časti zastaví. Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod manželstva alebo o určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podaním zo dňa 14.11.2013 žalobca zobrať späť žalobu v časti vyčísleného úroku z omeškania v sume 24,06 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené súd konanie v rozsahu späťvzatia zastavil.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanému, ktorý sa ho zaviazal vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnil, žalobca dňa 14.2.2011 zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

V zmysle úverovej zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 1327,76 eur ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 84-tich mesačných splátkach po 29,48 eur pri celkových nákladoch spotrebiteľa 1.161,52 eur.

Keďže si svoju povinnosť splácať úver dohodnutými splátkami žalovaný neplnil, žalobca zosplatnil celý úver a vyzval ho na zaplatenie predmetnej sumy. Ako vyplýva zo splátkového kalendára a špecifikácie žalovanej sumy, žalovaný uhradil žalobcovi celkom sumu 684,68 eur.

V danom prípade sa súd zaoberal sadzbou dohodnutého úroku z úveru, ktorá, ako je uvedené v bode 37. úverovej zmluvy, predstavovala 19,77 % ročne.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou nad 5 rokov v decembri 2008 činil úrok 9 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade o viac ako dvojnásobok prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o výške úrokov nad 9% ročne za absolútne neplatnú. Ako primerané súd určil úroky vo výške 9 % ročne. V zmluve dohodnutý požadovaný úrok z

úveru za celé obdobie poskytnutia predstavoval sumu 1148,56 eur pri úrokovej miere 19,77% ročne, pričom súd vyššie konštatoval, že opodstatnený nárok žalobcovi vznikol len pri úrokovej miere 9% ročne, teda žalobca mal nárok len na 45,52% uplatňovaného úroku ($9\% \times 100 / 19,77\% = 45,52\%$), teda 45,52% zo sumy 1.148,56 eur, čo predstavuje sumu 522,82 eur. Žalobca požadoval od žalovaného úhradu úveru vo výške 649,39 eur (518,89 eur + 130,50 eur) a po započítaní platieb žalovaného na úrok z úveru v sume 463,28 eur, sumu úroku z úveru 186,11 eur. Keďže žalovaný by mal zaplatiť na úrok z úveru pri sadzbe 9% iba sumu 522,82 eur a žalovaný uhradil podľa udania žalobcu na úrok z úveru sumu 463,28 eur, žalovanému tak ostáva uhradiť na úrok ešte sumu 59,54 eur, nie však sumu požadovanú žalobcom vo výške 186,11 eur. Súd preto žalobu zamietol v časti sumy 126,57 eur (rozdiel medzi žalobcom požadovaným úrokom z úveru a úrokom, ktorý má podľa názoru súdu žalovaný uhradiť 186,11 eur - 59,54 eur = 126,57 eur).

Ako uviedol Ústavný súd SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Nárok na zmluvnú pokutu v sume 13,53 eur podľa hlavy 14 § 3 Úverových podmienok súd považoval za neopodstatnený. Ide totiž o neprimeranú sankciu, ktorú znáša spotrebiteľ. Takto dohodnutá výška zmluvnej pokuty neúmerne zaťažuje spotrebiteľa, nakoľko spotrebiteľ okrem dohodnutej zmluvnej pokuty, ktorá navýši jeho každú nesplatenú mesačnú splátku o 8% mal platiť aj úrok z omeškania, ktorý bol dohodnutý vo výške 0,08% z dlžnej sumy za každý deň omeškania (hoci žalobca si uplatňuje úrok z omeškania v súlade so zákonom), čo má za následok neprimerané zaťaženie spotrebiteľa a je jednoznačne v prospech veriteľa. K tomuto záveru súd dospel na základe skutočnosti, že žalobca okrem zmluvnej pokuty si v zmluvných podmienkach dojednal i úrok z omeškania vo výške 0,08% za každý deň omeškania, ide teda o kumulovanie sankcií voči žalovanému ako spotrebiteľovi. Navyše táto zmluvná podmienka sa javí byť ako neurčitá a nejasná, nakoľko z uvedeného dojednania zmluvnej pokuty nevyplýva, ako sa táto uplatní v ďalších mesačných splátkach. Pri uplatnení výšky zmluvnej pokuty 8% mesačne z každej nesplatennej splátky dochádza k neprimeranému a tiež duplicitnému zaťaženiu spotrebiteľa v prospech veriteľa. Neprimeranosť zmluvnej pokuty súd vidí aj v tom, že sadzba 8% z mesačnej splátky po dobu dlhšiu ako 7 dní je v prepočte na rok až vo výške 96% ($8\% \times 12$ mesiacov). Ide síce o jednorazovú pokutu, ale jej rozsahu z hľadiska jej dôsledkov korešponduje zmluvná pokuta v prepočte cca 96% ročne, čo je jednoznačne neprimeraná sankcia. K vyššie uvedenému súd poukazuje aj na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2011 sp.zn. 3Co 3/2011.

V predmetnej úverovej zmluve bol za to isté porušenie právnej povinnosti (omeškanie so splátkami) dohodnutý niekoľkonásobný postih - úroky z omeškania, zmluvná pokuta, náhrada škody. Tiež lehota splatnosti zmluvnej pokuty je veľmi krátka, takže nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach dodávateľa a spotrebiteľa.

Súd preto žalobcovi nepriznal nárok na zmluvnú pokutu, ktorá už bola žalovaným zaplatená v sume 5,22 eur a túto započítal na úhrady žalobcom požadovanej istiny a nepriznal žalobcovi ani požadovanú a nezaplatenú zmluvnú pokutu v sume 8,31 eur a v uvedenej časti žalobu žalobcu zamietol.

Nárok žalobcu na zvyšnú časť istiny súd považoval za dôvodný a v tejto časti súd žalobe vyhovel.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 1186,03 eur (súčet súdom priznanej istiny v sume 1.131,71 eur a úroku z úveru v sume 59,54 eur po odpočítaní zaplatenej zmluvnej pokuty v sume 5,22 eur) a čo do zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

Ďalším žalobcom uplatneným nárokom je suma 256,23 eur predstavujúca vyčíslený úrok z omeškania od 2.3.2011 do dňa 16.4.2013, ktorá suma bola vyčíslená pri výške úroku z omeškania 9% ročne,

ktorá výška je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže ku dňu omeškania (dňa 14.2.2011) bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 1 % p.a. a zákonné úroky z omeškania boli vo výške 9 % ročne.

Súd zároveň zaviazal žalovaného na úhradu úroku z omeškania vo výške žalobcom požadovanej a neprevyšujúcej zákonné úroky z omeškania, zo sumy priznanej istiny od 17.4.2013 až do zaplatenia.

V danom prípade pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z uplatnenej sumy 1326,13 eur a úroku z omeškania v sume 280,29 (1.606,42 eur) a ďalším príslušenstvom žalobcovi bolo priznaných 1186,03 a úrok z omeškania v sume 256,23 eur (1.442,26 eur) spolu s ďalším príslušenstvom. Do požadovanej sumy bola zarátaná aj suma 24,06 eur, ohľadne ktorej bolo konanie zastavené. V uvedenej časti ohľadne sumy 24,06 eur súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, keďže ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie žalobcu, treba z pohľadu § 142 ods. 2 dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech. Vždy platí, že kto zaviniť čiastočné zastavenie konania, mal ohľadne tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26. 1. 2011, sp. zn. 6 M Cdo 19/2010). Zavinenie zastavenia konania spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania, t. j. účastník konania, ktorý podal návrh na začatie konania a bez vecného rozhodnutia súdom zobral svoj návrh na začatie konania späť (napríklad bez udania dôvodu)(uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28. 10. 2010, sp. zn. 2M Obdo 4/2010). Pretože žalobca zobral žalobu v uvedenej časti späť, pričom dôvody späťvzatia neuviedol, zaviniť tým z procesného hľadiska, že konanie muselo byť v tejto časti zastavené. Zavinenie možno posudzovať len z procesného hľadiska, nie podľa hmotného práva. Žalobcov úspech tak predstavoval 89,78 % a neúspech 10,22 %.

Po odrátaní neúspechu žalobcu v konaní od jeho úspechu (89,78% - 10,22%), tento účastník má právo na náhradu 79,56 % trov konania.

Právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy právneho zastúpenia celkovo v sume 166,12 eur zo základu 1326,13 eur. Súd pri určovaní základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vychádza z § 10 ods. 1 a ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov zo sumy 1326,13 eur, pričom do uvedenej sumy nezahŕňal príslušenstvo uplatnenej pohľadávky, keďže úroky z omeškania sú len príslušenstvom pohľadávky a ak by základom pre výpočet odmeny mala byť aj hodnota príslušenstva, muselo by to byť výslovne uvedené vo vyššie citovanom ust. § 10 ods. 2 vyhlášky. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.10.2012 sp. zn. 16Co/132/2012.

Pri plnom úspechu žalobcu v konaní, by tomuto patrili trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby po 61,41 eur - prevzatie a príprava zastúpenia a písomné podanie na súd podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a), b) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, za režijné paušály v sume 2x7,81 eur podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. a DPH v sume 27,68 eur podľa § 18 ods. 3 cit. vyhl. Žalobcovi by tak patrili trovy právneho zastúpenia spolu v sume 166,12 eur.

Ďalej žalobcovi vznikli trovy konania v súvislosti so zaplateným súdnym poplatkom za návrh vo výške 79,50 eur.

Keďže žalobca má právo na náhradu 79,56% zo súdneho poplatku 79,50 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 63,25 eur a 79,56 % z trov právneho zastúpenia vo výške 166,12 eur, čo vo finančnom vyjadrení predstavuje čiastku 132,17 eur, na vyššie uvedenú náhradu trov súd zaviazal v prevažnej miere neúspešného žalovaného.

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.